

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) N. T. T., b) N. V. Q., c) D. T. H. Y., d) N. T. H., e) H. T. D., f) D. T. M., g) N. V. Q., h) P. T. L., i) V. H. N., j) P. T. D.**, všichni zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem, se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2019, č. j. 142922-3/2019-OPL, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) - j) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2020, č. j. 14 A 5/2020 - 26,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Velvyslanectví České republiky v Hanoji (dále jen „správní orgán prvního stupně“) usnesením ze dne 25. 9. 2019, č. j. 3335-12/2019-HANOKO, zamítlo žádosti žalobců o upuštění od osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a zastavilo řízení o těchto žádostech podle § 169d odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobců a usnesení správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Žalobci brojili proti rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který řízení v záhlaví specifikovaným usnesením pro nezaplacení soudního poplatku zastavil.

[4] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) nyní napadají toto usnesení městského soudu kasační stížností.

[5] Jelikož stěžovatelé spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatili soudní poplatky, vyzval je Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 18. 6. 2020, č. j. 4 Azs 179/2020 - 15, k jejich úhradě ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení a poučil je o následcích nesplnění této výzvy. Uvedené usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatelů prostřednictvím datové schránky dne 19. 6. 2020 (viz doručenko čl. 16 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudních poplatků tedy počala stěžovatelům plynout dne 20. 6. 2020 (sobota). Jelikož poslední den lhůty připadl na sobotu 4. 7. 2020, posunul se konec lhůty podle § 40 odst. 3 s. ř. s. na nejbližší následující pracovní den,

a lhůta tedy stěžovatelům uplynula dne 7. 7. 2020 (úterý). Stěžovatelé však ve stanovené lhůtě soudní poplatky neuhradili.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[7] Jelikož stěžovatelé ve stanovené lhůtě soudní poplatky nezaplatili, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu